

omtrent endt — der er kun nogle faa Ugers Jordarbejde tilbage —, vil jeg anmode den højtærede Minister om igen at tage denne Sag under alvorlig Overvejelse. Jeg gør opmærksom paa, at Stationen paa Østerbro vedblivende er Nr. 5 i Rækken. Der blev i Aaret 1905—06 derfra ekspederet 417,992 rejsende. Trafikeringen af denne Station overgaar altsaa Helsingør, Klampenborg og Lyngby Stationer, Aarhus Hovedstation, Odense Station m. fl. Jeg vil anbefale den højtærede Minister at søge en Bevilling til Opførelse af en saadan Station paa det foreliggende Finanslovsforslag.

Poul Christensen: De Bemærkninger, jeg har at gøre, skal jeg forsøge at fremsætte i saa stor Korthed, som det overhovedet er muligt, da jeg tror at vide, at det er et almindeligt Ønske hos Medlemmerne, at Forhandlingen fremmes saa meget som muligt. Ærede Medlemmer ville erindre, at der i Fjor paa Finansloven blev gennemført en Bevilling paa 5,000 Kr. til Restaurering af Tersløsegaard. Fra flere Sider var det — i alt Fald stod det saaledes for mig — Forudsætningen, at dette var en Begyndelse, og at en Fortsættelse maatte følge ad Aare, og jeg tror ogsaa, der var andre Medlemmer i denne Sal, der delte denne Anskuelse. Der er imidlertid ikke paa Finanslovsforslaget i Aar foreslaaet nogen Bevilling til det omhandlede Formaal. Idet jeg i øvrigt skal henholde mig til, hvad jeg i Fjor udtalte om denne Sag, skal jeg kun tilføje, at det forekommer mig, at det er noget af en Skandale, at et saadant Spørgsmaals Løsning skal overlades til et privat Selskab, at den danske Stat ikke føler større Taknemmelighed og større Pietet for Holbergs Minde, den Mand, der har skænket den danske Stat saa store og rige Midler, og som vist alle ere enige om har været en af Landets bedste Sønner. Jeg henstiller derfor til de rette Myndigheder, om det ikke var muligt at fortsætte, hvad man begyndte i Fjor, fortsætte med en Bevilling af lignende Størrelse som i Fjor. Jeg haaber da, at det skal blive muligt at naa til Ende med Restaureringsarbejdet saaledes, at den gamle Bygning kan blive bevaret som et Mindesmærke for denne store Borger.

Maa jeg udtale min Tilslutning til en Udtalelse, der forleden Dag faldt fra det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen), der talte om en Bevilling paa 12,000 Kr., som i Fjor blev given til Støtte for Elever ved

Husholdningsskoler. Det ærede Medlem kunde ikke indrømme, at denne Bevilling var gennemført paa en retfærdig Maade eller paa en Maade, der stemmede med de Forudsætninger, under hvilke den var given. Efter hvad jeg har bragt i Erfaring og efter forskellige Henvendelser, der ere skete til mig, kan jeg fuldtud slutte mig til det ærede Medlems Udtalelser og skal dertil føje et Ønske om, at rette vedkommende ville have et aabent Øje for dette Spørgsmaal.

Fra min Valgkreds har jeg faaet en Henvendelse om overfor den ærede Landbrugsminister at udtale et Ønske om, at Loven om Forskudsforeninger, som blev gennemført i 1898, naar den næste Aar udløber, maa søges forlænget. Der anføres adskillige gode Grunde derfor, og jeg deler disse Betragtninger. Jeg tror, at disse Foreninger have været til ikke ringe Gavn for det danske Landbrug ved den lette og simple Maade, paa hvilken det gennem dem har været muligt at rejse Penge, saaledes at en øjeblikkelig Hjælp uden store Omkostninger kan ydes Medlemmerne. Jeg henstiller derfor herved til den højtærede Landbrugsminister at søge at faa denne Lov forlænget og, om muligt, forbedret ved et forøget Tilskud.

Mens jeg er ved den højtærede Landbrugsminister, vil jeg gøre en Henstilling til ham. Ifølge Lov af 1848 om Afløsning af Husmandspligtarbejde findes der en Kommission med dette Formaal, bestaaende af en af Kongen udnævnt Formand i hvert Amt og to Medlemmer, valgte i hver Kommune. Dette er et meget stort Apparat, muligt var det tidssvarende i 50'erne, men er det næppe mere. I Almindelighed er der slet ikke noget at foretage for denne Kommission. Jeg tror derfor, at hvis den højtærede Minister vilde foreslaa, maaske at den kongevalgte Formand bibeholdtes, og at Kommunerne, hvis der overhovedet kom til at foreligge noget, kunde vælge de Mænd, der skulde bruges dertil, vilde det være en heldigere Ordning. Hele dette Apparat, der sættes i Scene hvert 3die Aar over det ganske Land i hver enkelt Kommune, og som dog ogsaa betyder nogen, om end ikke nogen stor, Udgift for Statskassen, er, forekommer det mig, næsten ganske uden Nytte. Jeg henstiller derfor til Ministeren at tage dette Forhold under Overvejelse, thi det er jo saa, at endog selve Ministeriet undertiden maa lægge sig i Selen for at faa Kommunerne til at foretage disse Valg, som de ikke selv kunne forstaa ere nødvendige.